Nazwisko KOPEĆ

Imiona Zdzisław **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 02.03.1924r. **Miejscowość, kraj** Lwów

Data śmierci 14.08.2004r. **Miejscowość, kraj** USA

Lat życia 80

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: „Weteran", nr. 1007 (styczeń 2005 r.)

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

S.P. ZDZISŁAW KOPEĆ

Dnia 14 sierpnia 2004 roku zmarł w wieku 80 lat Zdzisław Kopeć, członek Placówki 84 w Yonkers, New York.

Urodził się 2 marca 1924 we Lwowie. Po ukończeniu szkoły podstawowej wstąpił do Państwowego Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza, gdzie uczył się aż do wojny. Podczas okupacji sowieckiej, jego ojciec, który był zawodowym policjantem, został aresztowany i rozstrzelany przez NKWD dnia 12 kwietnia 1940 roku został wraz z matką wywieziony do północno-wschodniego Kazachstanu, do Semipalatyńskiej Oblasci, gdzie oboje pracowali w bardzo ciężkich warunkach, pod nadzorem NKWD przy wyrębie lasu.

Weteran Nr. 1007
Styczeń 2005 r.

Gdy gen. Anders zaczął organizawać swoją armię na Syberii, Kopeć zotawił swoją matkę i pojechał do Buzułuku i zapisał się do wojska polskiego, a ponieważ miał kilka klas gimnazjum, został przydzielony do Szkoły Podchorążych Piechoty. Tutaj zachorował na tyfus. Po długiej i ciężkiej chorobie, kompletnie wyczerpany i słaby odmówił powrotu do Podchorążawki i musiał wrócić do matki.

W roku 1943 został zabrany do wojska, do formującej się polskiej armii pod dowództwem gen. Berlinga. Przydzielony został do 4 Pułku Zapasowego Dywizji im. Tadeusza Kościuszki. Gdy dywizja przygotowywała się do walki, został przeniesiony do 1 Pułku Piechoty, który po długim marszu z Wiazmy poprzez Smoleńsk znalazł się na froncie. Po pierwszym ataku, ranny, dostał się do niewoli niemieckiej. Zamknięty w obozie jenieckim w Orszy a potem przewieziony do obozu w Luckenwald w Bawarii.

Wyzwolony z obozu w r. 1945 i przywieziony do Langwasser przystępuje do organizującego się tam Polskiego Ośrodka Wojskowego pod dowództwem komendanta Tomaszewskiego. Zwerbowany do amerykańskich Kompanii Wartowniczych został przewieziony do Obozu DP w Stuttgardzie do pilnowania amerykańskiego mienia.

Gdy emigracja została umożl-

iwiona, w roku 1951 wyjechał do Nowego Jorku gdzie pracował w różnych zawodach, w końcu w Chase Manhattan Banku gdzie dosłużył do emerytury. Ożenił się z Konstancją Sasaczyńską, miał troje dzieci: syna, który zmarł w r. 1994, oraz Wandę i Zofię. Żona zmarła w 1991 roku. Druga żona, pani Marianna z domu Mikulska opiekowała się nim do końca życia. W wypadku samochodowym, raniony w głowe miał udar serca na które długo chorował i zmarł.

Cześć Jego Pamięci
Leon Rydz